

som formentlig maa være i Familie med Fru Bransholms Hund — faar Smørrebrød med Leverpostej og Kaffe med Wienerbrød.

Naar det ærede Medlem for Middel-fart (Slengerik) udtalte — og af Forhørene oplæste en hel Række Forklaringer, som skulde vise det —, at Pigerne ikke fik saa meget at spise, som de kunde, er det rigtig-tigt. Det fremgaar af Forhørene, at Pigerne som Regel ikke have faaet Lov at spise saa meget, som de kunde. Men det tror jeg er noget, der finder Sted i alle private Hjem. Jeg tror, det er ganske gangbart, at Børn ikke faa Lov at spise saa meget de kunne. Jeg tror nemlig, det ikke er let at finde Grænsen for, hvad et Barn kan spise. Jeg for mit Vedkommende, da jeg var Barn, fik virkelig ikke Lov at spise alt det, jeg kunde — og jeg er glad derved, for hvordan mon saa jeg var kommen til at se ud. Det er som sagt noget, der er ganske almindeligt og gangbart den Dag i Dag i alle Familier, og som slet ikke viser, at Børnene sulte.

Som sagt, nogen stor Opfordring for mig til i alle Enkeltheder at imødegaa de Udtalelser, det ærede Medlem i Gaar og i Dag har gentaget af sin Tale i Torsdags og Fredags, er der ikke, saa meget mindre, som det egentlig forekommer mig, at alting holder op, naar det ærede Medlem i Gaar ganske frejdig staar her i Tinget og siger, at han har aldrig beskyldt Fru Bransholm for at være Hermafrodit. Det ærede Medlem udtalte i Gaar med stor Sikkerhed og Bestemthed, at han havde aldrig sigtet Fru Bransholm for at være Hermafrodit. Men ser man saa hen til det ærede Medlems Avisartikler, ser man i den trykte Bog, Pag. 6, at det ærede Medlem skriver, at „de større Piger erklærer, at der ofte taltes om, at Fru Bransholm ikke var rigtig Kvinde“, Side 13, at det ærede Medlem i en Avisartikel anfører: „Mathilde siger, at de større Piger egentlig ikke havde Respekt for hende, thi de talte om, at hun ikke var rigtig Kvinde“. Og endnu efter at Fru Bransholm har skaffet Dr. Larsens Lægeerklæring, siger det ærede Medlem i en Artikel af 12. August — den findes Side 24 i den trykte Bog —: „I hendes nærmeste Kreds og blandt de større Piger paa „Hebron“ har Talen da ogsaa lydt, at hun mere var Mand end Kvinde“. Hvis det ikke er en Sigtelse for at være Hermafrodit, ved jeg ikke, hvad Hermafrodit er. I sin Omtale af denne Lægeerklæring siger det ærede Medlem, at en saadan Undersøgelse af

Hjemmets Læge er ikke fyldestgørende. Og efter at Kommissionen har begyndt sit Arbejde, sender det ærede Medlem en Skrivelse til Assessor Schrøder — nej, det er ikke en Skrivelse, om Forladelse, det er et Telegram, det er saa vigtigt, at det maa hurtigst muligt til Assessor Schrøders Kundskab —, et Telegram fra Esbjerg af 16. August 1907, hvori det ærede Medlem telegraferer: „Fru Litograf Henrichsen, Englandsgade 3, Esbjerg, er villig til at beedige Fru Bransholm i Viborg mere Mand end Kvinde“.

Og saa kommer det ærede Medlem her og siger, han har aldrig sagt, at Fru Bransholm er Hermafrodit. Lige overfor alt saadant hører i Virkeligheden alting op, al Diskussion er i Virkeligheden umulig. Men jeg tror ogsaa, at videre Diskussion med det ærede Medlem vil være ganske overflødig.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har atter begæret Ordet. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket til, at det ærede Medlem faar Ordet, som givet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Sabroe: I Forbindelse med det sidste Spørgsmaal, Justitsministeren var inde paa, vil jeg i Lighed med, hvad jeg har gjort flere Gange under Behandlingen af denne Sag, stille det Spørgsmaal, hvorfor der ikke er blevet afæsket Pigerne Svar paa det Spørgsmaal, som jeg har gengivet det i mine Artikler, at det var den almindelige Tale Pigerne imellem paa „Hebron“, at Fru Bransholm var mere Mand end Kvinde. Den Maade, hvorpaa hun behandlede dem, fremkaldte hos disse Piger det Indtryk, at hun er ikke Kvinde. Der er for øvrigt ogsaa Mænd, der sige det. Naar jeg taler om den Sag paa Møder eller i Artikler, fremhæver jeg netop, at denne Kvinde er psykisk abnorm, at hun riser disse Piger, at hun ønsker at se det blottede Legeme, fordi det for hende ganske ubevidst er en Tilfredsstillelse. Den Undersøgelse, der har fundet Sted af den paagældende Læge i Struer, er til Dato det eneste, der er fremkommet fra Læger i denne Sag, men jeg er overbevist om, at man senere vil faa Lejlighed til at høre ganske andre Udsagn fra lægekyndige Kredse om dette Forhold. Jeg har ikke sagt og ikke skrevet, at Fru Bransholm var Hermafrodit, og den højtærede Justitsminister vil forgæves gøre sig Umage for at bevise den Paastand. Den almindelige